درس 32

1 دعا
رهبر گروه: دعا كنيد و اعضاي گروه و نيز اين درس را كه راجع به موعظة ملكوت خدا است، به خداوند بسپاريد.

2 در ميان گذاشتنِ آموخته‌ها (15 دقيقه)
امثال
هر يك به‌نوبت و به‌طور خلاصه براي ديگران تعريف كنيد كه در خلال يكي از «اوقات خلوتي» كه به مطالعه قسمت‌هاي تعيين‌شده از كتاب‌مقدس مشغول بوده‌ايد، چه آموخته‌ايد (امثال 27، 28، 29، 31)، (يا يادداشتهايي را كه در اوقات خلوت خود نوشته‌ايد، بخوانيد).
به كسي كه صحبت مي‌كند خوب گوش كنيد، سخنانش را جدي بگيريد و او را بپذيريد. در مورد آنچه مي‌گويد بحث نكنيد. يادداشت برداريد.

3 به خاطر سپردن (5 دقيقه)
عنوان مجموعه: روميان
مرور: دو به دو روميان 3: 38-39 را مرور كنيد.

4 بررسي كتاب‌مقدس (90 دقيقه)
روميان 8: 18-39
مقدمه:
نجات مسيحيان كه از سوي خدا پدر طرح‌ريزي شده بود، و به لياقت مسيح، پسر خدا كسب شده بود، و به‌واسطة روح‌القدس اِعمال مي‌گردد و در انجيل اعلام مي‌شود (1:16)، كاملاً قطعي است!
1- نجات مسيحيان در قصد ابدي خدا در برگزيدگي ريشه دارد، و مبتني است بر محبت بي‌كران و تغييرناپذير خدا به كساني كه ايمان مي‌آورند. زماني كه هنوز گناهكار و دشمنان خدا و كاملاً گمشده بوديم (روميان 5:6 ،8 ،10)، نخست خدا ما را محبت كرد (اول يوحنا 4:19)!
2- نجات مسيحيان قبلاً به‌واسطة قرباني كفاره‌كنندة مسيح بر روي صليب بدست آمده و در حال حاضر توسط حكومت مقتدرانة مسيح و عمل دائمي او در مقام كاهن اعظم تحقق مي‌يابد (عبرانيان 7:25).
3- نجات مسيحيان در قلب و زندگي انسانها بصورت انفرادي اِعمال مي‌گردد و واقعيت مي‌يابد. اين امر توسط روح‌القدس كه در مسيحيان سكونت مي‌گزيند، انجام مي‌شود.
در روميان 8: 18-39، پولس تعليم خود را در بارة امنيت و اطمينان ايمانداران مسيح ادامه مي‌دهد.
1- نجات مسيحيان بر پايه اين اميد بنا شده كه در نهايت همه چيز نو خواهد شد!
2- نجات مسيحيان بر پايه اين واقعيت بنا شده كه ايشان در نقشة ازلي خدا براي نجات انسان، جايي داشته‌اند.
3- نجات مسيحيان قطعي است، زيرا خدا با ايشان است و هر آنچه را كه براي تكميل قصد ازلي خود براي ايشان لازم است، عطا كرده است.
4- نجات مسيحيان امن و ايمن است، زيرا محبت خدا براي ايشان، بي‌نهايت و تغييرناپذير است!
گام 1: قرائت
قرائت: روميان 8: 18-39 را با هم بخوانيم.
هر يك از ما به‌نوبت يك آيه را بخوانيم تا قرائت تكميل شود.

گام 2: كشف كردن
ملاحظه: كدام حقيقت در اين بخش براي شما مهم است؟
يا: كدام حقيقت در اين بخش فكرتان يا قلبتان را لمس مي‌كند؟
يادداشت: يك يا دو حقيقت را كه درك مي‌كنيد كشف نماييد، در موردشان تفكر كنيد، و فكرتان را در دفترتان يادداشت كنيد.
در ميان گذاشتن: (پس از آنكه اعضاي گروه وقتي را به فكر كردن و يادداشت كردن گذراندند، بخواهيد كه به‌نوبت افكارشان را در ميان بگذارند).
حالا به‌نوبت آنچه را كه كشف كرده‌ايم، با يكديگر در ميان بگذاريم.
(سطور بعدي نمونه‌اي است از اينكه چطور افراد كشفيات خود را در ميان مي‌گذارند. به ياد داشته باشيد كه در هر گروه كوچك، اعضاي گروه مطالب متفاوتي را با هم در ميان خواهند گذاشت، و نه الزاماً مطالب ذيل را.)

كشف 1. روميان 8: 18-28 براي من حاوي حقيقت مهمي است. مسيحيان در امنيت هستند زيرا ايشان حتي در رنجهاي كنوني، به «اميد» احيا و نو شدنِ همه چيز، با «كمك» روح‌القدس، و با «شناخت» تسلط مقتدرانة خدا بر همه شرايط، استوار ايستاده‌اند.

سه واقعيت هست كه باعث تشويق مسيحيان در رنجها و مصائبشان مي‌شود: نو شدن همه چيز در آينده، شفاعت روح‌القدس در زمان حاضر، و تسلط مقتدرانه و ابدي خدا بر هر آنچه كه اتفاق مي‌افتد. خدا به نفع مسيحيان و در ايشان و بر ايشان عمل مي‌كند! روميان 8: 18-25 تعليم مي‌دهد كه خدا به‌نفع آيندة مسيحيان كار مي‌كند. اميد به اينكه خدا در آينده همه چيز را نو خواهد ساخت، از جمله اميد به قيام بدنهاي فاني‌شان، باعث استواري مسيحيان در كشاكش رنجهايشان مي‌باشد. روميان 8:ـ 26-27 تعليم مي‌دهد كه خدا «در» مسيحيان كار مي‌كند. روح‌القدس دائماً مسيحيان را در ضعفشان مدد مي‌رساند. او خصوصاً براي ايشان شفاعت مي‌كند، و براي نيازهايشان مطابق ارادة كامل خدا دعا مي‌نمايد، كاري كه خودشان نمي‌توانند با كلمات انساني بكنند. روميان 8:ـ 28 تعليم مي‌دهد كه خدا از مسيحيان «مراقبت» به‌عمل مي‌آورد. خدا مقتدرانه بر هر چه كه در طول زندگي‌شان روي مي‌دهد، كنترل دارد.

كشف 2. در روميان 8: 29-30 حقيقت مهمي براي من وجود دارد. مسيحيان در امنيت هستند زيرا ايشان در نقشه ازلي خدا براي نجات «جاي دارند».

مسيحيان از پيش تعيين شده‌اند تا حيات جاوداني را بدست آورند (ر.ش. 2تسالونيكيان 2:13-15؛ 2 تيموتاؤس 1:9). قصد ازلي خدا براي مسيحيان اين است كه از آغاز تا به انتها نجات كامل بيابند! محبت برگزينندة خدا آغاز نجات ايشان است، و جلال از پيش شناخته‌شدة خدا، هدف نهايي براي نجات ايشان مي‌باشد. تمامي بخشهاي نقشه خدا براي نجات، بگونه‌اي غير قابل تفكيك به يكديگر مرتبطند. مردماني را كه او برگزيد (از پيش شناخت و از پيش معين فرمود)، ايشان را نيز دعوت مي‌كند، عادل مي‌سازد و جلال مي‌دهد! تقديس ايشان كه منتهي به جلال يافتن ايشان مي‌گردد، نتيجة نقشه خدا براي نجات است. بنابراين، تقديس عملي در زندگي مسيحيان، گواهي است بر برگزيدگي ايشان (ر.ش. افسسيان 1:4-5). به اين ترتيب، خدا همه چيز را طبق قصد ازلي خود به انجام مي‌رساند (ر.ش. افسسيان 1:11؛ روميان 9:11؛ اشعيا 14:24، 27).

كشف 3. روميان 8: 31-34 حاوي حقيقت مهمي براي من مي‌باشد. مسيحيان در امنيت هستند زيرا خدا «با» ايشان است (نه بر ضد ايشان) و هر چه را كه براي تكميل قصد ازلي‌اش براي آنان لازم است، به ايشان عطا كرده است.

الف) اگر خدا با مسيحيان است، چه كسي مي‌تواند برضد ايشان باشد؟ اگر خدا ايشان را از شريعت گناه و موت رهايي داده است (يعني از قدرت مسلط و كنترل‌كنندة طبيعت گناه‌آلودشان) و به‌واسطة سكونت روح‌القدس ايشان را احيا نموده، و ايشان را همچون فرزند و وارث پذيرفته، و آنان را براي عادل‌شمردگي و تقدس و جلال يافتن از پيش تعيين كرده، پس چه كسي مي‌تواند برضد ايشان باشد (8: 31)؟

ب) اگر خدا كاري بس عظيم انجام داده، حتماً از كارهاي كوچكتر غافل نخواهد ماند! اگر خدا عمل نجات خود را به‌واسطة عيسي مسيح به‌كمال رسانده، قطعاً كار نجات خود را در ايمانداران به‌كمال خواهد رساند، در كساني كه «برگزيدگان خدا» ناميده شده‌اند (8: 33)! اگر خدا در قصد ازلي خود پسر خود عيسي مسيح را براي مسيحيان داد، قطعاً در موقع مقرر هر چه را كه براي نجات كاملشان لازم است، به ايشان عطا خواهد فرمود! محبت بي‌نهايت خدا براي مسيحيان نمي‌تواند مسيحيان را سرخورده سازد، و چنين نيز نخواهد كرد (8:ـ 32)! اگر خدا «داور نهايي» است كه آناني را كه خوانده است عادل مي‌شمارد، پس اتهامات وارده از سوي ديگران هيچ به حساب نخواهد آمد! به چهار دليل، هيچكس نمي‌تواند ديگر مسيحيان را محكوم سازد؛ اين چهار دليل عبارتند از مرگ مسيح، قيام او، جلوس او بر تخت، و شفاعت دائمي او (8: 33-34).

كشف 4. در روميان 8: 34-39 حقيقت مهمي براي من وجود دارد. مسيحيان در امنيت هستند زيرا محبت خدا نسبت به ايشان، بي‌نهايت و تغييرناپذير است.

الف) مسيحيان بر مردم بيش از حد نصرت يافته‌اند ، زيرا هيچ بشري نمي‌تواند ايشان را از محبت بي‌نهايت خدا نسبت به ايشان جدا سازد. هيچيك از كساني كه مسيحيان با ايشان در اين دنيا مواجه مي‌شوند، قادر نيست مانع از اين گردد كه خدا قصد ازلي خود را براي مسيحيان به انجام برساند! خدا نه فقط اجازه نمي‌دهد رنجهايي كه مردم بر مسيحيان وارد مي‌آورند، به ايشان آسيب برساند، بلكه حتي مقتدرانه از اين رنجها استفاده مي‌كند تا براي خيريت غايي مسيحيان عمل كنند! رنجهايي كه مسيحيان دچارشان مي‌شوند، جلال آتي براي پيروزي ايشان را بسط مي‌دهد (8: 35-37).

ب) مسيحيان بر امور بيش از حد نصرت يافته‌اند، زيرا هيچ چيز در عالم خلقت نمي‌تواند ايشان را از محبت بي‌نهايت خدا نسبت به ايشان جدا سازد. هيچيك از چيزها و اموري كه مسيحيان در اين دنيا، در دنياي ارواح، و در عالم حاضر و آتي با آنها مواجه مي‌شوند، قادر نيست ايشان را از محبت خدا نسبت به ايشان جدا سازد! پولس براي اينكه نگذارد نوميدي هيچگونه جاي‌پايي بيابد، اضافه مي‌كند كه «هيچ مخلوق» قادر نيست مسيحيان را از محبت خدا جدا سازد!

گام 3: سؤال
ملاحظه: از اين بخش چه چيزي مايليد از گروه بپرسيد؟
سعي كنيم همه حقايق موجود در روميان 8:ـ 18-39 را درك كنيم و در مورد مطالبي كه درك نمي‌كنيم، سؤال كنيم.
يادداشت: سؤال خود را تا حد امكان روشن طرح كنيد. سپس آن را در دفترتان بنويسيد.
در ميان گذاشتن: (پس از آنكه اعضاي گروه وقتي را به تفكر و يادداشت كردن گذراندند، اجازه دهيد ابتدا هر كس نظرات خود را مطرح كند.)
بحث: (سپس چند تا از اين سؤالات را انتخاب كنيد و بكوشيد در بارة آنها در گروه بحث كنيد و پاسخشان را بيابيد.)
(مطالب ذيل نمونه‌هايي است از سؤالاتي كه ممكن است محصلين مطرح كنند؛ همچنين تذكراتي براي بحث در بارة سؤالات ارائه شده است.)

سؤال 1. (8: 18-25) . اميد چگونه باعث استواري مسيحيان در كشاكش رنجهايشان مي‌شود؟
يادداشتها. روميان 8:ـ 18-25 كار خدا «براي» آينده مسيحيان را توصيف مي‌كند. مسيحيان به‌واسطة اميد به آيندة موعود خدا براي احيا و نو ساختن همه چيز، از جمله اميد به قيام بدنهاي فاني‌شان، استوار مي‌گردند.

الف) مطيع شدن خلقت كنوني به بطالت و فساد، «موقتي است».
خدا كل خلقت مادي و غيرعقلاني را مطيع بطالت ساخته است، يعني آن را در لعنت انسان سقوط‌كرده سهيم نموده است. خلقت كنوني حالتي انتقالي دارد، و محكوم به فساد است، بنابراين، زير بار بي‌هدفي و بطالت آه مي‌كشد. آه مي‌كشد زيرا آن هدف درستي را كه خدا برايش در نظر داشت، انجام نمي‌دهد. بخشهاي مختلف خلقت همچون سمفوني بزرگي از آه‌ها ناله سر داده‌اند (8: 22). اما آه كشيدن آن از روي نوميدي نيست، بلكه بسان ناله كردن زني است كه در آستانة وضع حمل قرار دارد. خلقت مي‌داند كه پس از درد زايمان، جلال قطعاً فرا خواهد رسيد. مسيحيان نيز در درون آه مي‌كشند و مشتاقانه منتظر آشكار شدن جلال آتي خود مي‌باشند. مسيحيان روح‌القدس را همچون نوبر يا بيعانه دارند كه تضمين مي‌كند كه ايشان اين جلال آتي را دريافت خواهند داشت (8: 23).

ب) نو ساختن همه چيز در آينده «مسأله‌اي است مربوط به اميد»، يعني قطعيت آينده و واقعيت آينده!
1- در آينده، به‌هنگام نو ساختن و احياي همه چيز (ر.ش. متي 19: 28؛ اعمال 3:21؛ اشعيا 65:17؛ 2پطرس 3:13)، تماي خلقت از اسارت فساد خلاصي خواهد يافت و در جلال آتي مسيحيان شريك خواهد شد. مطابق عبرانيان 12:26-29، تمامي خلقت به‌هنگام بازگشت مسيح جنبش خواهد خورد ("تبديل چيزهايي كه جنبانيده مي‌شود"). خدا در گرماي سپيدِ قدوسيت و خلوص خود، هر آنچه را كه در پيشگاهش ناشايسته است، از ميان خواهد برد (عبرانيان 12:29). فرشتگان مسيح هر آنچه را كه باعث گناه است و هر كه را كه گناه مي‌كند، از ملكوت خدا ريشه‌كن خواهد ساخت (متي 13:41).
2- اما «آنهايي كه جنبانيده نمي‌شود، باقي ماند.» ملكوت خدا كه مسيحيان در آن با مسيح شريكند، قابل جنبش نيست (عبرانيان 12:28). آسمان و زمين نو خواهد شد؛ آسمان با وضعيت كامل خود به زمين خواهد آمد، و زمين كاشانه مسيحيان خواهد گرديد (2پطرس 3:13؛ مكاشفه 21:1-5). جهان در زيبايي نوپني پوشيده خواهد شد. كوهها تبديل به كشتزارهاي حاصلخيز خواهد شد (اشعيا 29:17) و صحراها وجد كرده، شكوفا خواهد شد (اشعيا 35:1-2؛ـ 32:15-16). يكرنگي و هماهنگيِ آسمان به زمين فرو خواهد آمد، طوري كه هر آنچه كه هنوز خارج از هدف خود عمل مي‌كند و باعث مرگ يكديگر مي‌شود، در آن زمان در هماهنگي زندگي و عمل خواهد كرد. براي مثال، حيوانات وحشي با يكديگر در صلح و صفا بسر خواهند برد (اشعيا 11:1-9). مسيحيان در خصلت واقعي خود، همچون پسران خدا ظاهر خواهند شد (8:ـ 19). جلال كامل فرزندخواندگي ايشان در مقام پسران خدا، در آن زمان بطور كامل تحقق خواهد يافت، خصوصاً در قيام بدنهاي فيزيكي‌شان (8: 23).
3- مشخصه مسيحيان همين اميد به احياي آتي همه چيز مي‌باشد! مسيحيان به اميد نجات يافته‌اند و نجات ايشان به اميد استوار است، يعني نجات كنوني‌شان مشروط به اميد است و با اميدِ جهت مي‌يابد. مسيحيان مي‌دانند كه نجاتي كه اكنون دارا هستند، كامل نيست و نجات نهايي و كامل در آينده، هم اميد ايشان است و هم قطعيت و واقعيتي در آينده! گرچه مسيحيان نمي‌توانند اميد خود را با چشمان بشري‌شان ببينند، اين احياي آتيِ همه چيز در هر حال واقعيتي است قطعي در آينده! بنابراين، مسيحيان با صبر انتظارش را مي‌كشند، يعني مشكلات و رنجهاي كنوني بر روي زمين را با شكيبايي متحمل مي‌شوند (8: 25).

سؤال 2. (8: 26-27). روح‌القدس چگونه مسيحيان را در كشاكش رنجهايشان استوار نگاه مي‌دارد؟
يادداشتها. روميان 8:ـ 26-27 كار خدا «در» مسيحيان را تشريح مي‌كند. مسيحيان در كشاكش رنجها و زحمات كنوني‌شان، به‌واسطة كمك دائمي روح‌القدس در تمام ضعف‌هايشان، استوار مي‌گردند. روح‌القدس براي نيازهاي ايشان مطابق ارادة كامل خدا دعا مي‌كند، كاري كه خودشان نمي‌توانند با كلمات بيان كنند.

الف) روح‌القدس مسيحيان را در تمام ضعف‌هايشان كمك مي‌كند.
كلمة «همچنين» در آغاز آيه 26، به اين معناست كه همانطور كه اميد به جلال آتي باعث استواري مسيحيان در رنجهاي كنوني‌شان مي‌شود، به همان شكل، روح‌القدس به ايشان در ضعف‌هاي كنوني‌شان مدد مي‌رساند. گويي روح‌القدس فروتنانه بخشي از بار غمهايي را كه مسيحيان متحمل مي‌شوند بر خود مي‌گيرد، و پيوسته به كمك ايشان مي‌شتابد. منظور از ضعف مي‌تواند هر نوع ضعفي باشد (عبرانيان 4:15؛ 2قرنتيان 12:5): خواه رنجهاي عاديِ دنياي تباه ما، يا زحمات خاصي كه بخاطر ايمان به مسيح روي مي‌دهد. اين كمك قطعاً محدود به ضعفِ آنان در زمينة دعا نيست!

ب) روح‌القدس مسيحيان را خصوصاً در نيازهايشان كمك مي‌كند، خواه زماني كه نمي‌توانند اين نيازها را ابراز نمايند، خواه زماني كه حتي از آنها بي‌خبرند.
مسيحيان همواره در زمينه‌هاي اخلاقي و روحاني شكست مي‌خورند و از آنچه كه بايد باشند يا بكنند يا دعا كنند، قاصرند. مسيحيان هميشه نمي‌دانند براي چه بايد دعا كنند، يعني نمي‌دانند چه دعايي براي چه موقعيتي مناسب است. با اينكه اغلب مي‌دانند كلاً چه دعا كنند، اما اغلب نمي‌دانند در مقابل نياز يا مشكل يا موقعيتي خاص چه دعا كنند. مطمئن نيستند كه آيا محتواي دعايشان با ارادة خدا هماهنگ هست يا نه (ر.ش. 1يوحنا 5:14). مسيحيان اغلب حتي نيازهاي نهفته و عميقِ دل خود را نمي‌دانند. لذا نمي‌توانند آنها را در دعايشان ابراز نمايند. اما روح‌القدس نيازهاي واقعي مسيحيان را مي‌داند، هم آن نيازهايي را كه ايشان نمي‌توانند در قالب كلمات ابراز دارند و هم نيازهايي را كه خودشان نيز از آنها بي‌خبرند. روح‌القدس در مقام «مدافع» راستين، خود را با نيازهاي واقعي مسيحيان همسان مي‌سازد و در حضور خدا شفاعت مي‌كند تا آنها را برآورده سازد! از آنجا كه طرز تفكر روح‌القدس همان طرز تفكر خدا است، لذا شفاعت روح‌القدس كامل است و هميشه مؤثر! هيچگاه با شكست مواجه نمي‌شود. به همين جهت است كه حتي يك مسيحي واقعي نيز از دست نخواهد رفت (8:ـ 29-30). به همين جهت است كه هيچ چيز براي مسيحيان روي نمي‌دهد مگر آنكه نخست اجازه خدا را داشته باشد. باز به همين جهت است كه هيچ چيز براي مسيحيان روي نمي‌دهد كه بگونه‌اي اصيل به تحقق نقشة كامل خدا براي ايشان ياري ندهد (8: 28)!

سؤال 3ـ (8:ـ 28-30). چگونه كنترل مقتدرانه خدا بر همه شرايط، مسيحيان را در كشاكش رنجهايشان استوار نگاه مي‌دارد؟
يادداشتها. روميان 8:ـ 28-30 مراقبت خدا بر مسيحيان را شرح مي‌دهد. مسيحيان به‌واسطة كنترل مقتدرانة خدا بر هر چيزي كه بر ايشان رخ مي‌دهد، در كشاكش رنجها و مشكلات كنوني‌شان استوار مي‌مانند.

الف) خدا بر موقعيت‌هاي خاص مسيحيان كنترلي مقتدرانه دارد.
مسيحيان از رنج و سختي مصون نيستند. با اينحال، مي‌دانند كه براي آنان كه خدا را دوست مي‌دارند، همه چيز براي خيريت عمل مي‌كند، يعني «براي آناني كه... به حسب ارادة او خوانده شده‌اند» (8: 28). اين امر تسلي و دلگرمي و اطمينان بزرگي است فقط براي مسيحيان، براي آناني كه خدا را بطور پيوسته دوست مي‌دارند. مسيحيان اين تسلي و دلگرمي و اطمينان را از طريق تجربه شخصي خود و تجربه ساير ايمانداران و از طريق تعليم كتاب‌مقدس مي‌شناسند. هم موقعيت‌هاي خوب و هم موقعيت‌هاي بد، با يكديگر همكاري مي‌كنند تا نقشه كامل خدا تحقق يابد. هر موقعيت و اتفاقي با ساير موقعيت‌ها و اتفاقات همكاري مي‌كند تا نقشه كامل خدا را براي هر فرد مسيحي تحقق بخشد. بسياري از اموري كه براي مسيحيان رخ مي‌دهد في‌نفسه بد است، اما بخاطر محبت و فيض و حكمت كامل خدا، او حتي كاري مي‌كند كه آن امور بد نيز با هم براي خيريت فرد مسيحي و نيز پيشرفت ملكوت و جلال خدا عمل كنند. نهايتاً حتي يك اتفاق جزئي نيز براي بدي مسيحيان عمل نمي‌كند!

ب) خدا بر نجات كامل مسيحيان كنترل مقتدرانه دارد.
1- خدا نقشه‌اي ازلي و ابدي دارد كه نمي‌تواند شكست بخورد و نخواهد هم خورد (ر.ش. اشعيا 14:24، 27)! خدا از آغاز مسيحيان را برگزيد تا به‌واسطة عمل تقديس‌كنندة روح‌القدس و از طريق ايمان به راستي نجات يابند. او ايشان را از طريق انجيل به اين امر دعوت نمود تا بتوانند در جلال عيسي مسيح شريك شوند (ر.ش. 2تسالونيكيان 2:13-14 و روميان 8:ـ 29-30). خدا قصدي ازلي دارد كه طي آن بعضي از افراد را برگزيد تا نجات يابند و ايشان را از پيش تعيين فرمود تا به شباهت مسيح در آيند (8: 29؛ ر.ش. افسسيان 1:4).
2- خدا نقشه ازلي خدا را در زمان پياده مي‌كند (ر.ش. افسسيان 1:10). آنچه كه خدا در ازل قصد فرموده بود، آن را در زمان به اجرا در مي‌آورد. خدا هميشه اول است، نه فقط در آنچه كه در ازل قصد نمود، بلكه همچنين در آنچه كه در زمان به اجرا در مي‌آورد. در مقاطعي از تاريخ، او ابتكار عمل را بدست مي‌گيرد تا آن كساني را كه در ازل برگزيده بود، فرا بخواند. او با فرستادن ساير ايمانداران براي موعظه

انجيل، ايشان را فرا مي‌خواند. او ايشان را به دو طريق فرا مي‌خواند: يكي از طريق دعوت بيروني انجيل كه موعظه مي‌شود، و ديگري از طريق دعوت دروني روح‌القدس كه ايشان را تولد تازه مي‌بخشد و ايمان لازم براي پذيرش عيسي مسيح به‌عنوان منجي و خداوند را به ايشان مي‌دهد. دعوت بيروني انجيل هميشه كارساز و مؤثر نيست (ر.ش. متي 22:14). هميشه هستند كساني كه انجيل را مي‌شنوند، اما به آن واكنش نشان نمي‌دهند و حتي آن را رد مي‌كنند. اما دعوت دروني خدا هميشه كارساز و مؤثر است (ر.ش. 1:7)! به همين جهت است كه يوحنا 6:44 و 37 تعليم مي‌دهد كه وقتي خدا مقتدرانه مردم را بسوي مسيح جذب مي‌كند، ايشان قطعاً بسوي او خواهند آمد و قطعاً نجات خواهند يافت! و به همين جهت است كه در روميان 8: 29-30 تعليم داده شده كه شخصي كه خدا او را فراخوانده، عادل شمرده مي‌شود؛ و كسي كه عادل مي‌شود، جلال نيز مي‌يابد. خدا نجات كامل مسيحيان را از آغاز تا به پايان، بگونه‌اي مقتدرانه كنترل مي‌كند!

3- هدف ديگري هست كه از جلال يافتن ايمانداران نيز غايي‌تر و والاتر است و آن همانا برتري و تقدم مسيح است! مسيح هميشه «نخست‌زاده از برادران بسيار» باقي خواهد ماند (8:ـ 29). مسيح هيچگاه خود را كاملاً جدا از مردماني كه براي نجاتشان آمد، به‌شمار نمي‌آورد (عبرانيان 2:11). از اينروست كه مسيحيان برادران او خوانده شده‌اند. اما مسيح در ميان اين برادران، برتر و مقدم است! به همين علت است كه او نخست‌زاده خوانده شده است. اصطلاح «نخست‌زاده» بگونه‌اي تحسين‌انگيز توصيف‌كنندة عيسي است در مقام كسي كه از خدا بيرون آمد تا جامعة جديد مقدسين و محفل اخوت مسيحيان، يعني كليسا را بنيان نهد. عيسي مسيح نخستين از اين جامعة نوين مي‌باشد! قصد خدا از نجات بشر فقط اين نبود كه انسانها مقدس و شاد باشند، بلكه اين كه از طريق تقدس و شادي ايشان، جلال عيسي مسيح در همه جا و براي ابد نشان داده شود. عيسي مسيح، و نه مسيحيان برگزيده، نقطه مركزي نقشه خدا در تاريخ عالم هستي است (ر.ش. يوحنا 16:14)! جلال مسيح همان جلال خداست كه در برترين شكلش ظاهر شده است. قصد يا هدف بزرگ خلقت و نجات، جلال خدا است (33:11-36)!

سؤال 4. (8: 31-34). چگونه تأئيد خدا مسيحيان را در كشاكش رنجهايشان استوار نگاه مي‌دارد؟
يادداشتها. روميان 8: 31-34 كار خدا را «براي» مسيحيان تشريح مي‌كند. مسيحيان به‌واسطة تأئيد الهي، در كشاكش رنجهايشان استوار مي‌مانند.

الف) خدا با مسيحيان است!

خدا عيسي مسيح را به ايمانداران داد! بنابراين، خدا هر چه را كه براي تكميل نجات ايشان لازم باشد، بزرگوارانه به ايشان خواهد بخشيد! نتيجه اين است كه مسيحيان اين اطمينان را دارند كه قطعاً از ارتداد و گناهان مهلك محفوظ خواهند ماند. وعده نجاتي كه شامل تقدس نمي‌شود، شامل هيچ چيز نيست! در كتاب‌مقدس، نجات بگونه‌اي غايي با گناه آشتي‌ناپذير و متناقض است. نجات شامل قطعيت تقدس مي‌باشد. هدف خاص نجات همانا تقدس است! لذا وعده خدا و عمل نجات، شامل وعده خدا و عمل تقدس نيز مي‌گردد. عادل شدن گناهكاران از سوي خدا بدون تقديس ايمانداران از سوي خدا غير قابل تصور است! وقتي كه خدا جگرگوشه خود عيسي مسيح را به مسيحيان داد، هر عطية لازمِ ديگر را براي تكميل نجاتشان به ايشان خواهد بخشيد. محبت بي‌نهايت خدا براي مسيحيان باعث سرخوردگيِ مسيحيان نمي‌شود و نمي‌تواند هم شد (8: 31-32)!

ب) خدا مسيحيان را مورد تأئيد قرار مي‌دهد.

1- اگر خدا آن «داور نهايي» است كه فرا خواندگان خود را عادل مي‌سازد، پس اتهامات وارده از سوي هيچكس به‌حساب نخواهد آمد! چيزي هولناكتر از گناه وجود ندارد. اما اگر گناه به‌هنگام عادل‌شمردگي بخشوده و از ميان برداشته شده است، پس ديگر جاي ترسي وجود ندارد! هيچكس نيست كه بتواند مسيحيان را به دادگاه احضار كند. گرچه وجدان مسيحيان هنوز هم ايشان را سرزنش مي‌كند، اما ديگر باعث هراسشان نمي‌گردد (1يوحنا 3:19-20)! مسيحيان گرچه در مقام فرزندان خدا براي گناهانشان غمگين مي‌شوند (2قرنتيان 7:9-11)، اما همچون گمشدگان نوميد نمي‌گردند (مكاشفه 6:15-17). مسيحيان گرچه هنوز هم مرتكب گناهان خاصي مي‌گردند (1يوحنا 1:8،10)، اما به گناهانشان اعتراف مي‌كنند و كاملاً بخشوده و پاك مي‌شوند (1يوحنا 1:9).

2- چهار دليل هست كه بخاطر آنها هيچكس نمي‌تواند مسيحيان را ديگر محكوم كند. مرگ مسيح اساس محكوميت را از ميان برداشت. قيام مسيح گواه بر آن است كه خدا قرباني كفاره‌كنندة او را پذيرفته و همة ادعاهاي او معتبر مي‌باشد. جلال يافتن مسيح و نشستن او بر دست راست خدا (جلوس او بر تخت) بيانگر اين است كه او گردانندة مقتدر همه امور در گذشته، در حال، و در آينده مي‌باشد، گردانندة مقتدر همه رويدادها بر روي زمين و هر جنبه‌اي از زندگي شخصي ما. شفاعت دائمي مسيح در مقام «مدافع» ما نزد خداي پدر در آسمان (1يوحنا 2:1-2؛ عبرانيان 4:14-16؛ 7:25) گواه بر آن است كه او قصد دارد ما را بطور كامل نجات بخشد. او در شفاعت خود براي ما، مواهب مرگ خود را براي ما تأمين مي‌كند، و از ما در حضور خدا دفاع مي‌نمايد، و ادله‌اي را مطرح مي‌سازد كه بخشايش ما و تدارك دائمي فيض خدا براي زندگي ما را تأمين مي‌كند (8: 33-34).

گام 4: كاربرد

ملاحظه: كداميك از حقايق موجود در اين بخش، چيزي است كه مسيحيان مي‌توانند امروز آن را به‌كار ببرند؟
در ميان گذاشتن و يادداشت كردن: با يكديگر فكر كنيم و از روميان 8:ـ 18-39 فهرستي از كاربردهاي احتمـالي تهيه كنيم.
ملاحظه: كدام كاربرد احتمالي را خدا مي‌خواهد كه شما به كاربردي شخصي براي خودتان تبديل كنيد؟
يادداشت كردن: اين كاربرد شخصي را در دفترتان بنويسيد. مي‌توانيـد كـاربرد شخصـي‌تان را بـا ديگـران در ميان بگذاريد.
(به ياد داشته باشـيد كـه در گروههـاي مختلف، افـراد ممكن اسـت حقـايق متفـاوتي را بـراي كـاربرد شخصـي انتخـاب كننـد، يـا حـتي كاربردهـاي متفـاوتي را از يـك حقيقت اسـتخراج كننـد. ذيلاً فهرسـتي از كاربردهاي احتمالي را ارائه مي‌دهيم.)

كاربردهاي احتمالي
- 8: 18؛ به رنجهاي خود از ديدگاه جلال آينده بنگريد.
- 8: 20-21؛ گرچه خلقت كنـوني مطيـع بطـالت و فسـاد گرديـده، بـا اينحـال مسـيحيان عهـده‌دار مأموريت فرهنگي مذكور در پيدايش 1:ـ 28 مي‌باشند، مأموريت نگـاه‌داري از خلقت خـدا و پاسـداري از آن.
- 8: 23-24؛ درك كنيد كه با ايمان نجات يافته‌ايد تا بطور كامل به نجات برسيد. روح شما نجات يافته به اين اميد كه بدنتان نيز نجات يابد.
- 8: 26-27؛ روح‌القدس بر روي زمين براي شما شفاعت مي‌كند و در همـان حـال، مسـيح نـيز در آسمان براي شما شفاعت مي‌نمايد. روح‌القدس از درون شما، براي نيازهاي ابراز نشده‌تان نزد خـدا دعـا مي‌كند. مسيح نيز براي تحقق نقشه و اهـداف خـدا در زنـدگي‌تان دعـا مي‌كنـد و تمـامي دعاهـاي ناكامـلِ ابرازشدة شما را در حضور خدا تبديل به دعاهاي كامل مي‌نمايد (ر.ش. مكاشفه 8: 3-5).
- 8: 28؛ ايمان داشته باشيد كه هر چه بر شما واقع مي‌شود، از اجازه الهي برخـوردار اسـت، و در نهايت نقشه و اهداف خدا را براي زندگي‌تان تحقق خواهـد بخشـيد. البتـه زمـاني مي‌توانيـد بـه اين ايمـان بياوريد كه از سوي خدا فراخوانده شده باشيد و خدا را دوست بداريد.
- 8: 29-30؛ هيچگاه شك به خود راه ندهيد كه خدا شما را فراخوانده، عادل ساخته، و شما را بطور كامل تقديس خواهد نمود، يعني شما را جلال خواهد داد. او آن كـار نيكـو را كـه در شـما آغـاز نمـوده، بـه كمال خواهد رسانيد (فيليپيان 1:6).
- 8: 31-32؛ ايمان داشته باشيد كه حال كه خدا بزرگترين عطيه را به شما داده، يعني عيسي مسيح پسرش را، هيچ چيز نيكوي ديگر را از شما دريغ نخواهد داشت!
- 8: 33-34؛ ايمان داشته باشيد كه حال كه خدا شـما را عـادل سـاخته، اتهامـات هيچكس ديگـري نمي‌تواند در محكمه الهي تاب بياورد!
- 8: 35-39؛ يقين مطلق داشته باشيد كه در تمامي خلقت، هيچكس و هيچ چيز نيست كه بتواند شما را از محبت خدا نسبت به شما جدا سازد!

كاربردهاي شخصي
- اميدي كه خدا از فصل 8 روميان به من داده، مرا در رنجهاي ناشي از بيماري يـا جفـا اسـتوار نگـاه خواهد داشت. تمامي اين رنجها و مصائب گذرا مي‌باشند. وقتي خـدا عـالم هسـتي را احيـا فرمـود، ديگـر رنجي نخواهد بود و مرگ رخ نخواهد نمود. آنگاه شرايط كامل آسمان جديـد بـر زمين فـرو خواهـد آمـد و مسيحيان در جلال مسيح براي ابد شريك خواهند شد!
- محبت خدا نسبت به من مرا در رنجهاي ناشي از بيماري يا جفا استوار نگاه خواهد داشـت. هيچكس و هيچ چيز در عالم هستي نمي‌توانـد مـرا از محبت بي‌نهـايت و تغييرناپـذير خـدا بـراي من جـدا سـازد! از اينروست كه من بر انسانها و اموري كه مي‌كوشند بـه من آسـيب برسـانند، بيش از حـد نصـرت يـافته‌ام. محبت خدا نسبت به من از مشكلات زندگي‌ام استفاده مي‌كنـد و آنهـا را بـراي خـيريت غـايي من متبـدل خواهد ساخت.

گام 5: دعا
دعا: هر يك از ما به‌نوبت در بارة يكي از حقايقي كه خدا از روميان 8:ـ 18-39 به ما آموخته اسـت، دعـا كنيم.
(نسبت به آنچه كه در طول اين بررسي كتاب‌مقدس آموخته‌ايـد، در دعـا واكنش نشـان دهيـد. تمـرين كنيد كه فقط طي يك يا دو جمله دعا كنيد. به يـاد داشـته باشـيد كـه افـراد در گروههـاي مختلف، در بـارة مطالب متفاوتي دعا خواهند كرد.)

5 دعا (8 دقيقه)
شفاعت

به دعا كردن در گروههاي دو نفري يا سه نفري ادامه دهيد. براي يكديگر و براي مردم جهان دعا كنيد.

6 تكليف (2 دقيقه)

براي جلسه بعد

(رهبر: اين تكليف را به‌صورت نوشته به اعضاي گروه بدهيد يا بخواهيـد كـه آن را در دفـتر يادداشتشـان رونويسي كنند).

- تعهد: نسبت به شاگردسازي و بناي كليسا و موعظة ملكوت احساس تعهد كنيد.
براي يك فرد يا يك گروه «روميان 8: 18-39» را موعظه كنيد، يا تعليم دهيد يا بررسي نماييد.
- وقت خلوت: هر روز به اندازة نصف فصل از اشعيا 1، 2، 3، 4 بخوانيد. از روش حقيقت دلخواه استفاده كنيد. يادداشت برداريد.
- به خاطر سپردن: آيه جديد كتاب‌مقدس يعني روميان 10:9-10 را مورد تأمل قرار داده، حفظ كنيد. 5 آيه آخر حفظي از كتاب‌مقدس را هر روز تكرار كنيد.
- آمادگي: مثل معمار عجول و مثل پادشاه بي‌فكر از لوقا 14: 28-33. از روش 6 گام براي تفسير مَثَل‌ها استفاده كنيد.
- دعا: در اين هفته براي يك شخص يا يك چيز مشخص دعا كنيد و ببينيد كه خدا چه مي‌كند (مزمور 5:3).
- پوشة مربوط به «موعظة ملكوت خدا» را تكميل كنيد.